

«150 jaar scheiding»

Jachtrecht ontlokte flinke rel tussen Hasselt en Genk

GENK. — In beide Limburgen wordt het hele jaar door de «150 jaar scheiding» gevierd. Doch precies anderhalve eeuw geleden ontstond ook een flinke bureau-ruzie tussen Hasseltse heren en de Genkse gemeenteraad. De Hasseltse jachtvereniging stelde in 1839 alles in het werk om een beslissing van de gemeenteraad van Genk ongedaan te maken. Zowat drievierde van het hele Genkse grondgebied (ongeveer 7.000 van de 8.785ha) werd immers voor een bedrag van 135 frank verpacht aan «enkele lieden uit de eigen gemeente». De Hasseltaren waren boos omdat ze zogezegd geen kans hadden gekregen om mee te dingen voor dit jachtrecht...

Mathieu Mewissen doet de verpachting van dit jachtrecht uit de doeken in het jongste Heidebloemke van de Heemkring. Hij heeft er duidelijk heel wat onderzoekswerk voor verricht. De openbare verpachting behoeft een enorme oppervlakte heide, vennen, vijvers, bos en krepelhouw. Naast het gewone wild kwamen er ook eenden, hout- en watersnippen in overvloed voor. Op 2 januari 1839 vroeg de Hasseltse rentenier J. Janssens aan de gouverneur de beslissing van de Genkse raad niet goed te keuren.

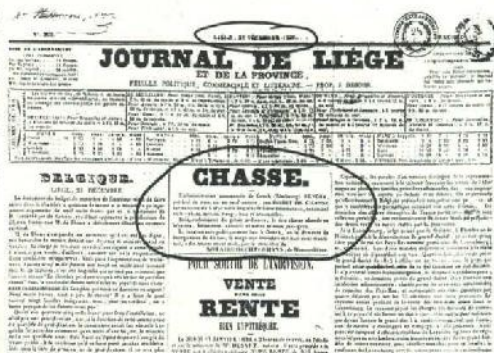
De boze heer uit Hasselt: «Wij droegen geen kennis van deze verpachting en hebben er zelfs geen affiche van gezien. De gemeentebewindlieden van Genk hebben het op een akkoordje gegooid met enkele liefhebbers van de omtrek waarvan er velen

jagen zonder port d'armes». De arrondissementscommissaris kreeg opdracht de zaak te onderzoeken.

De Genkse gemeenteraad kwam opnieuw samen omdat «de heer Janssens, eigenaar te Hasselt, reclameert alsdat aan de verpachting der gemeente jagt niet genoegzame publiciteit zoude gegeven zijn.» In de notulen staat te lezen: «De verpachting heeft in twee dagbladen gestaan verscheidene dagen voor de verpachting. Daer en boven is zij gepubliceerd geweest in alle omliggende gemeentes bij middel van plakkaat.»

KOUD WEER

De toenmalige gemeentesecretaris kon enig leedvermaak niet onderdrukken: «Het koud weer heeft misschien

In het «Journal de Liège» van 21 december 1838 werd de verpachting van het jachtrecht wel degelijk aangekondigd. Bovendien waren de toenmalige «heeren van Hasselt» de Franse taal zeker machtig...

de heeren belet om te gaan lezen wat er geplakt was.» De arrondissementscommissaris benadrukte in zijn verslag ook al hoe slecht het weer voor en op de dag van de verpachting was hetgeen volgens hem de «preutse heren van Hasselt in huis hield.»

Al bij al trad de gouverneur het standpunt van Genk bij. Op 9 februari

1839 liet hij de Hasseltse jager weten dat de gemeente geen enkele fout begaan had. De kordate houding van Genk had voor gevolg dat er zich nog weinig jachtproblemen voordeden. De Genkse bevolking, die overwegend uit arme keuterboerkes bestond, had immers altijd al met lede ogen moeten aanzien hoe enkele vreemde (en rijke) jagers het hele grondgebied als hun privilege beschouwden. Er werd dan ook ontzettend veel gestroopt en dat leidde bij herhaling tot jachtdelicten.

De gemeente was danig op haar hoede voor dit soort problemen. Of de houding van het bestuur in deze zaak de relatie met Hasselt beïnvloed heeft, kan niet met zekerheid worden gezegd.

P.Ae